

Babérliget II.

2010 november 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

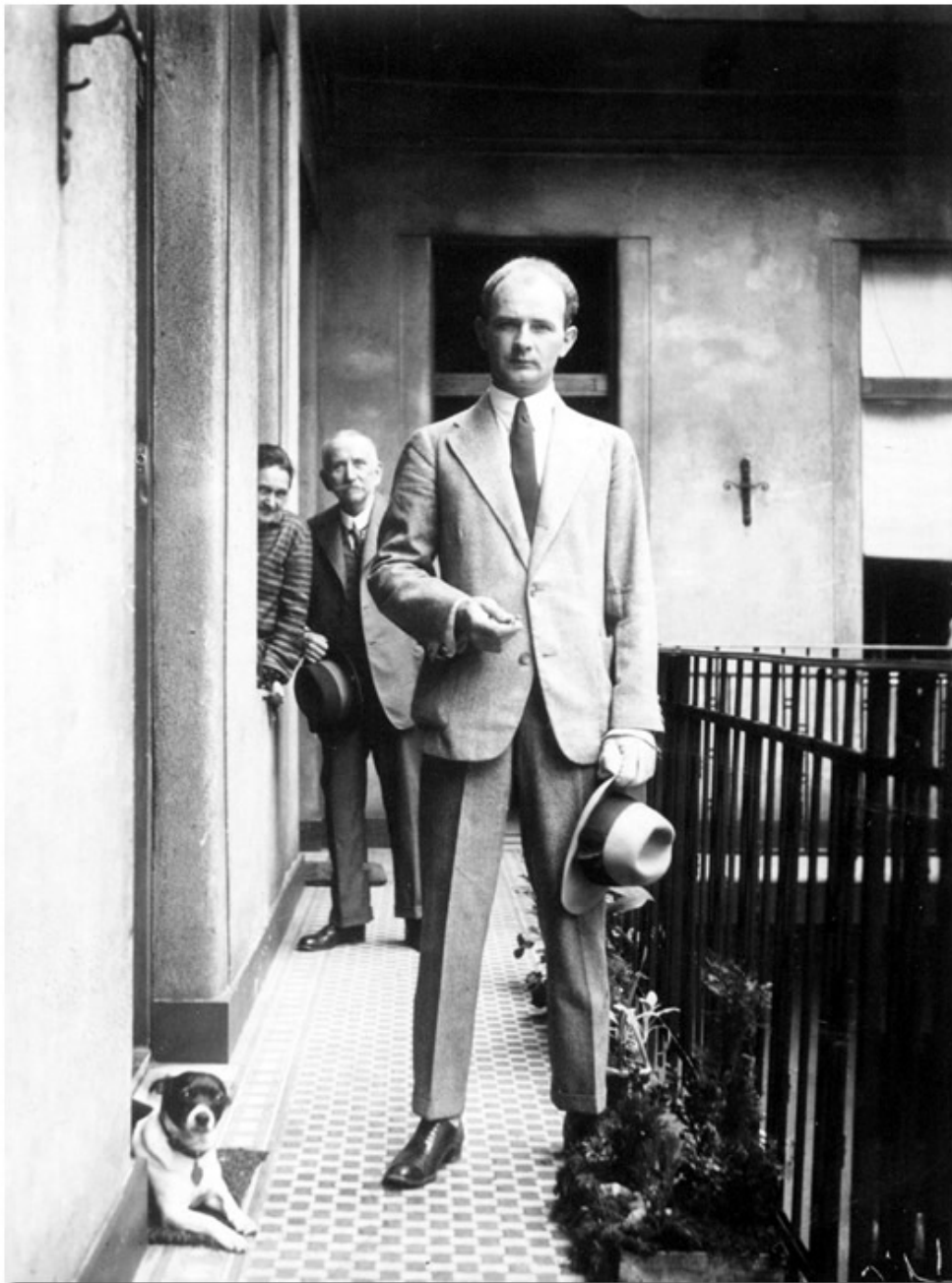
- [0](#)

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ma este levettem a polcra a Babérliget-könyvet, és beleszédültem. Miket hord össze ez a Hamvas a kőbánya bugyraiban, két ávós pribék között! Majd hogy a Halál Angyala el?tt ? nem fog rettegni és borzadni?

A mágiáról majd' minden fontosat megírt Hamvas Béla, tehát a szószaporítás felesleges. Pusztán emlékeztet?ül: a mágia eredetileg a legmagasabb rend?, tudatos szellemi tevékenység, megjelenésében messzemen?en irracionális, kívül áll mindenféle logikán, tehát nem a szellem teszi azt. Varázsolni csakis a lélek tud, ugyan felhasználhat szellemi er?ket és hatalmakat is, és varázslásának eredménye valamely újabb szellemi léte?. Te mindig éles különb-séget teszel szellem és lélek között, én csak folytatom. A szellem nem cselekedhet tudatosan, mert a tudat a lélek. A szellem cselekedhet tudatosan, ha a lélek azt megengedi neki. A lélek továbbá megteheti és meg is teszi, hogy a mai értelemben vett tudatosság nélkül is cselekszik. Nincsen ebben semmi meglep?, ellenkez?leg, semmit sem tehetünk mai, elhomályosodott éle-tünkben mi, egyének és közösségek, aminek ne lenne valamilyen szellemre kihatása, akár in-dividuális szellemünkre, akár népünk szellemére, akár az általad legitimnek elismert szellemi-ségekre vonatkozóan. Mágiát gyakorolunk folyamatosan és rendületlenül, mást nem is tehetünk. Definíció: mágia a léleknek szellemre irányuló, szellemi létet alkotó és/vagy m?ködtet? cselekvése. Az anyagi khatások, bár lehetnek, természetesen másodlagosak.

Kultúra a bármiféle cselekvések közötti magas összhang. Nos, az ? fogalmát itt és ma úgy mondjuk, hogy: „szerves kultúra”. Ez ugyan beteges újat akarásaink közepette szétesett, már csak nyomokban tapasztalható. Egy külhoni lakatosm?helyben megakadt a szemem egy fém-f?részen. Ez nem helybeli gyártmány, ez nagyon ismer?s, ez egy magyar f?rész. S I?n, tény-leg az volt, mert amikor a magas kultúra már megsz?nt, még, mint pótlék, megmaradtak az ef-féle sajátosságok, a kéziszerszámokra vonatkozó szabványok. Még létező, kissé magasabb mágia a táncház, és mágia, amikor nincsen az, mert hiszen böjtben nem szabad zenélni. Varázsol a heged?, ha szól, és varázsol, amikor nem szól, varázsol a heged?s, amikor a rendhez i-gazítja tevékenységét. Varázsol a mozi, amikor tömegesen mutat be kiagyalt katasztrófákat, amikor a szerepl?k egymáshoz való kizárólagos viszonya az üres gy?lölet, és varázsol, ami-kor két órán át természetes módon kínozzák a Gyermekeket. Mágia oda és vissza, létrontás és épí-tés, a választás szabad, mert amint mondtad: ki vagyunk adva.

Veszed-é észre, Béla bácsi, hogy magyar kultúrkörben mozgunk? Mert parasztnak lenni bárhol másutt a legaljasabb lét. A francia paraszt szókinccse, valahol olvastam, úgy háromszáz szó körül megállapodik. A görögöknél sem sokkal különb a helyzet. Egyedül a magyar pa-rasztnak van szókinccse, egyedül a magyar parasztnak van akkora zenei kincse, amekkora. A francia paraszt legnagyobb öröme, ha gyermeke megtanul írni-olvasni, és netán értelmiségivé válik. A magyar paraszt „igénytelen”, de hiszen ezer éve jár iskolába, még írott forrás szerint is ötszáz az évszám. A Te id?dben nem volt érvényben a nemzeti kultúrának a mai formában gyakorolt formája, és valamiképpen átsiklottál néhány különösségén ennek a „kalandozó ksát-rija”-népnek. Dehogyan akarom felülbírálni a Te igazságodat. Jól tudom, hogy a nacionaliz-mus kórtünet, de azt is, hogy az a három nyelv ?sisége okán felette áll mindenféle nacionaliz-musnak. A latin és a görög ugyanúgy, mint a magyar.

Minden mágikus cselekmények között az els? az Ige, lásd: Genezis. Semmit sem alkotott az Úr az ? igéje nélkül. Megtehetette volna, hogy lópatkóból vagy bakmajom farkából világot teremtsen, de ? úgy döntött, hogy az igét alkalmazza. Az iskolában úgy tanítják: cselekvést, történet kifejez? szó. Ám a magas hely minden szava, mondata ige is egyben. Ez a lényeg, mert a szófajok emberi kitalálások, viszont az Úr tömören fogalmazott. Tovább megyek: jóval innen az isteni cselekvésen, még a mi silány világunkban sem hangozhat el egyetlen szó, egy-etlen sóhajtás sem, egyetlen leírt bet? vagy annak látszó firka, amely ne lenne egyúttal varázs-ige, mágikus aktus is. Jól tudja ezt az a sátánista csürhe, akik naponta gyalázzák környezetün-ket ocsmány jelekkel.

A nyelvek közül a magyar az els?. Nem demokratikusan, hanem hierarchikusan. Egészen hétköznapi tényeket kell csak átgondolni, hogy ezt belássuk. Azt, hogy szókészletünk na-gyobb bármely másikénál, azt, hogy irodalmunknak sajátosságai rendre a leginkább irracionális m?faj, a költészet különös szerepére mutatnak. Irracionális tulajdonságai tömegesek, itt i-dézni nem is tudom, hanem olvasómat Kiss Dénes nev?, az idevágó kutatásokkal rendszere-sen foglalkozó költ?-nyelvészhez utasítom.

A mágia nyelve a magyar nyelv. A magyar nyelv, akkor is, ha statisztikai szempontból néz-ve az egyik legkisebb népesség használja. Ám ez a népesség létszáma felett akkora irodalmat, és f?leg költészetet m?vel, amekkorára példa nincsen a m?velt nyugaton. „Zúgjál erd?, seje -haj, Csendülj mez?, falevél,...”

Béla bácsi! Tisztelettel kijelentem, hogy egy téren megvertelek. Te utazásaid során mindig, mint idegen polgár laktál különféle panziókat, ottan ily min?ségedben kiszolgáltak, miközben a babérliget-könyvedet tervezted. Megtörtént velem, egyszer Berlinben, egyszer Thesszaloni-kában, hogy magányos utcai bókászásaim közepette megszólított egy (két) helybéli, és eliga-zítást kért valamilyen helyrajzi ügyben. Hol van a körjegyz?, vagy a mit tudom én milyen hi-vatal, valami ilyesmit kérdeztek t?lem. Hamar kiderült, hogy nyelvüket sem értem, ekkor fel-tehet?en szabadkoztak, és okosabb vezet? után néztek, de a lényeg, hogy kinézték bel?lem a helyismeretet. Otthon lenni az öt géniusz téreien, mint magyar paraszt. Ugyan nem m?velni azokat, csak annyira, hogy ha találkozom velük, nem ér meglepetés.

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló